

העלון יוצא בכמות מוגבלת
לכן כל מי שיוכל להדפיס
את העלון ולהפיץ אותו
בבתי הכנסת שלו, יבורך!
לקבלת הגליון במייל שלחו
בקשה למייל:
kun.y@inn.co.il

שאלה נושאת
פרסים בעמוד
4

מעידן הפרשה

פרשת וישב | תש"פ

תוכן עניינים

- 1.....דברי תורה לפרשת השבוע.
- 2.....ענייני שבת קודש.
- 2.....סיפור לכבוד שבת קודש.
- 3.....מבאר ההלכה.
- 3.....ידיעות השבת.
- 4.....שאלה לפרשת השבוע.
- 4.....תשובה לגליונות הקודמים.

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו
ועשה לו כתונת פסים" (לז, ג)

בגמרא מסכת שבת (דף י' עמוד ב') מובא: אמר רבא בר
מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב לעולם אל ישנה
אדם בנו בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת
שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו
ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים.
מעשה שהיה בתלמיד בישיבת פוניבז' שזכה ונולדו לו
תאומים. עלה התלמיד אל ביתו של ראש הישיבה, הגאון
רבי אלעזר מנחם שך, כדי לבשר לו את הבשורה
המיוחדת.

באותה הזדמנות הודיע התלמיד כי הוא מכבד את ראש
הישיבה בסנדקאות לאחד משני התאומים.
ומי יהיה הסנדק לבן השני? שאל הרב שך.

חשבתי - ענה אותו אברך - כי ראש הישיבה יהיה סנדק לבן האחד ואכבד את אבי בסנדקאות לבני
השני.

אם כך - אמר לו ראש הישיבה - כבד את אביך בשתי הבריתות גם יחד, שיהיה סנדק בשניהם! אולם
רציתי שראש הישיבה יהיה הסנדק.

אסכים בשמחה - ענה הרב שך - רק אם אהיה סנדק אצל שניהם, אם לא, מוטב שאביך יהיה הסנדק
כפי שאמרתי... וכך היה. בהגיע מועד הברית כובד ראש הישיבה להיות סנדק אצל שני התאומים
גם יחד.

לאחר זמן שוחח אותו אברך עם ראש הישיבה בענין אחר ובתוך הדברים העלה את תמיהתו מדוע
זה ביקש הרב להיות סנדק אצל שניהם.

אומר לך את הסיבה - ענה הרב שך - יודע אתה, הרי אדם אינו חי לעולם... ובהגיע זמנו עורכים
הספדים, כותבים מאמרים ומספרים בשבחו ואולי גם מגזימים קצת... מבקש אני שבהגיע יומי -
ומי יודע בני כמה יהיו אז בניך התאומים - אולי יטען האחד כלפי אחיו: אצלי הרב שך היה הסנדק!
חושש אני כי דבר זה יכניס ביניהם קנאה ותחרות... לזאת אינני מוכן!

וקראת לשבת עונג (המשך)

סיפור מאת

הרב חיים זאיד שליט"א

מין- פרנסה בשפע לעמלי תורה

סיפרה לי אישה יקרה שהיו לה חובות גדולים עקב צורכי משפחתה והוצאות המחיה הרבות.

והנה הגיע יום הבחירות האחרון, והיא מצאה רעיון לעבודה ליום אחד, להיות ראש קלפי במקום מסויים ולקבל 1,250 ש"ח. היא שמחה מאוד וקיבלה את התפקיד.

לאחר מחשבה התברר שאם היא תלך לעבוד בקלפי ביום הבחירות, בעלה – שיושב ולומד כל היום – יצטרך להיות עם הילדים בבית חלק מהזמן ולא יוכל לשבת ללמוד ברציפות.

הורידה דמעה ואמרה לריבונו של עולם: "אני מוכנה לוותר על כל הכסף, 1,250 ש"ח ליום, והעיקר שבעלי ישב וילמד ברציפות בעמלה של תורה".

היא צלצלה אליי וביקשה לשמוע את דעת התורה בעניין. אמרתי לה שאני מתרגש מאוד ואשרי חלקה שזכתה לוותר לכבוד התורה הקדושה, ובטוחני שהקב"ה ימציא לה ממקום אחר.

היא העבירה משרה זו לחברתה, שקפצה עליה כמוצא שלל רב. וראו איך תשועת ה' כהרף עין – היא צלצלה אליי וסיפרה לי שלמחרת יום הבחירות קיבלה מכתב מביטוח לאומי שמגיע לה סך 230,1 ש"ח, כמעט בדיוק אותו סכום, ובתוך תא הדואר מצאה שטר של 20 ש"ח, שעד היום לא נודע איך הגיע לשם. והנה קיבלה מהקב"ה בדיוק 1,250 ש"ח בלי לעבוד, כהרף עין.

אולי אף תתמה עוד יותר, כאשר תשמע מתוך זמירות השבת את המילים:

* "דרור יקרא לבן עם בת, וינצרכם כמו בבת..."

* "מיום ראשון עד יום שישי, לקראת שבת נכספה נפשי, כי בשבת אצא חופשי..." נו, באמת, איפה כאן החופשיות והדרור?! אולם לפני שניגש להסבר הדברים, נפתח בביקור - כאורחים סמויים העומדים מן הצד, בביתו של שומר השבת בשלמות, וננסה לחוות שבת יהודית אמיתית. והסיבה פשוטה, מי שחוה שבת כזו, או לפחות התחבר עם חווייתו של מי שחוה, לא רק שאינו מוטרד מהשאלה, הוא פשוט מרגיש בכל חושיו את התשובה.

הנה יום שישי הגיע וההכנות לשבת בעיצומן, מיטב התבשילים האהובים על בני הבית כבר מוכנים לסעודות השבת, וניחוחותיהם המשתלבים באווירת ההכנות האחרונות יוצרים תחושה מיוחדת במינה. המפה הלבנה נפרסת ועליה מוצבות חלות השבת במגש נאה מתחת כיסויי המעוטר. נרות השבת מוכנים להדלקה והכל מתלבשים חגיגית. הפלאטה של שבת ניצבת במקומה, ושעון השבת מקבל הוראות הפעלה וכיבוי של התאורה ללא מגע יד בשבת. שעת הדלקת הנרות מתקרבת. ארגונים, סידורים והכנות אחרונות. הציפייה לכניסת השבת, ומתח אתגר העמידה במרוץ הזמן, ממלאים את הלב. צפירה (כנהוג בשכונות שומרי המצוות) ו...הדלקת נרות השבת. המתח התפרק בבת אחת. תפילה של אם יהודיה על בריאות ושלוש בעלה וילדיה. היא פוקחת את עיניה ומביטה בחיוך של עונג ושלוה אל ילדיה הקטנים המתבוננים בה בסקרנות. "שבת שלום" הם שומעים כמו מתנגן, ונשיקת אהבה מלבה של אמא.

שלוה ורוגע. אבא והבנים בבית הכנסת, אמא יושבת וקוראת בנחת אמיתית, מספרת ומאזינה לקטניה בסבלנות מעל ומעבר לנדרש. כלי התקשורת דוממים, ואפילו הטלפון נרדם. תחושת חום ואהבה אופפים את כל הבית. והנה נקיש ונדלת נפתחת, "שבת שלום" מאחל האב ופניו מאירות. האם זה אבא של יום יום, העובד כה קשה וטרוד בפרנסתו? הרי זה... מלך!! מתגנבת תחושה, ללא מילים, אל הלב. התארגנות קלה לקראת הקידוש וכבר נשמע הזמר, גדולים וקטנים גם יחד: "שלוש עליכם, מלאכי השלוש, מלאכי עליון - מלך מלכי המלכים - הקדוש ברוך הוא. בואכם לשלוש... ברכוני לשלוש... בשבתכם לשלוש..."

כל השאלות והחידות הם מהמשנה
ברורה ושולחן ערוך (אורח חיים)

שאלה: האם מותר להביט בכנסייה?

הקדמה, לצערנו עדיין לא הגיעה הגאולה השלמה, ועדיין יש בארצנו כמה וכמה כנסיות של נוצרים.

ונשאלת השאלה, האם מותר להביט בכנסיות האלה.

א. בשם הגרי"ש אלישיב הובא כך: הורה מרן הגרי"ש זצ"ל שאין להביט על תמונות וציורי כנסיות, מפני שהם קישוטי עבודה זרה, וכן אסור להביט ולהסתכל על תמונות תצלומי אולמות הכנסיות, שנעשו לנוי עבודה זרה, ומרן נשאל האם מותר להביט על כנסיה וציוריה מבחוץ, והורה שהדבר כלול ב"הרחק מן הכיעור" (שלהי דקייטא סימן כ"ה וראו שו"ת אבני ישפה ח"א סימן קנ"ג). ונראה מדבריו שהוא מחלק בין פנים הכנסיה שם יש תמונות של עבודה זרה ממש לעצם המבנה מבחוץ שאין בכך אלא משום הרחק מן הכיעור ולא איסור ממש.

ב. בשו"ע יו"ד סי' קמב, סט"ו כתב: "אסור לשמוע כלי שיר של אלילים או להסתכל בנוי האלילים כיון שנהנה בראיה" עכ"ל. ובש"ך (שם ס"ק לב) הוסיף: וכן להריח [אסור], אך הדגיש הש"ך (שם ס"ק לג) שהאיסור הוא להנות מנוי האלילים עצמן שנעבדו, שבהם אסור להסתכל כדי לראות נויין, אבל צורות שנעשו לנוי ולא לעבוד מבואר בתוס' והרא"ש שמותר להסתכל בהן. עכ"ל. וכוונתו לאפוקי מצורות שנעשו לנוי סתם, ואינם קשורים לכלל לע"ז, שמותר להסתכל בהן, אך צורות שנעשו לנוי הע"ז אף שלא נעבדו הם בעצמן, אלא הע"ז נעבדה, הרי גם צורות שנעשו לנוי לה אסור להנות בהן במראה וריח וכו'. ויתירה מזו גם צורות שנעשו לע"ז ועדיין לא נעבדה אסור להנות מהן בראיה, כמו שכתב הב"י משמו של הרא"ש (ב"י סו"ס קמב שם), ולכן אף שהש"ך בס"ק שם כתב "להנות מנוי האלילים שנעבדו" מסתבר שכוונתו גם כשעשויים לע"ז אף שעדיין לא נעבדו בפועל. ואכמ"ל.

בעז"ה בגליון של פרשת מקץ נמשיך לדון בעניין

- א. מה צריך אדם לשאול את בני ביתו סמוך לחשכה? (סימן רס)
 - ב. אם ספק חשכה והוא סמוך לשמשות מה מותר לעשות ומה אסור לעשות? (סימן רסא)
 - ג. מה רבי חנינא היה עושה בשביל לקבל את השבת? (סימן רסב)
 - ד. ראובן הלך ללמוד בישיבה, והשבת ראובן לא יחזור לביתו. מה ראובן צריך לעשות לגבי הדלקת נרות? (סימן רסג, סעיף ו')
- כללי השתתפות----

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה חודשית, על 2 עלונים.

את התשובות ניתן לשלוח למייל kun.y@inn.co.il יש לציין את שמו של השולח ובסוגרים איזה הקדשה רוצים (לע"נ/ להצלחת/ לרפואת/ לזיווג הגון/ וכו', ופלוני/ת בן פלוני/ת).

תשובות לשאלות אלו אפשר לשלוח עד ראש חודש טבת (תשובות שיגיעו אחרי הזמן לא השתתפו בהגרלה!)

שאלה לפרשת השבוע

"ויראו אותנו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותנו להמיתנו" (לז, י"ח)
היאך ניזוק יוסף בשליחותו לראות שלום אחיו כמצוות אביו והלא שלוחי מצווה אינם ניזוקים?

בין הפותרים נכונה תוגרל הקדשה על ארבעה גליונות, שם הזוכה יפורסם בגליון הבא בעז"ה.

את התשובות ניתן לשלוח למייל kun.y@inn.co.il עד יום שלישי בשעה 16:00 (תשובות שיגיעו אחרי הזמן לא ישתתפו בהגרלה!) יש לציין את שמו של השולח ובסוגרים איזה הקדשה רוצים (לע"נ/ להצלחת/ לרפואת/ לזיווג הגון/ וכו', ופלוני/ת בן פלוני/ת).

בעז"ה נביא מהתשובות בגליונות הבאים.

העלון מוקדש ליעקב קליגר

העלון מוקדש לאברימי פרנקל

הערות, הארות, הצעות, תגובות וכדו' ניתן לשלוח למייל kun.y@inn.co.il

וכן כל מי שרוצה לקבל את העלון למייל מידי שבוע שישלח בקשת הצטרפות למייל הנ"ל

תשובות לחידה מעלון "מעייין הפרשה" פרשת ויצא

א. **אברימי קליגר** שלח אלינו: לשיטתו של לבם כלל לא הייתה רמאות כיוון שלבן טעם לאורך כל הדרך כי דרך העולם היא שהבכירה נשאת בראשונה ונדוואי שיעקב מכיר מנהג זה ולכן כשבא לישא בפעם הראשונה על יעקב היה להבין כי זו לאה ולכן יש צורך במשתה נוסף בחתונה מספר 2 כיוון שלבן רואה בזה חתונה לכל דבר...

שהשמחה במעונם:

ראובן פרנקל- לרגל אירוסיו